

Til *justitsministeren* (7/3 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvor mange tidligere Thulearbejdere er blevet retsmedicinsk obduceret, på hvis initiativ er det sket, hvem har mulighed for at tage initiativ til analyse af udtaget væv m.v., og hvem har rådighed over indtil dato indsamlede analysedata?«

Supplerende svar (7/4 94):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Der henvises til vedlagte skrivelse af 28. marts 1994 med bilag fra Sundhedsministeriet.

Sundhedsministeriet
København den 28. marts 1994

Justitsministeriet har i brev af 14. marts 1994 anmodet Sundhedsministeriet om en udtalelse til brug for besvarelsen af spørgsmål nr. S 809 fra folketingsmedlem Birgitte Husmark (SF).

Sundhedsministeriet har i denne anledning indhentet vedlagte udtalelse af 22. marts 1994 fra Sundhedsstyrelsen, hvortil Sundhedsministeriet kan henholde sig.

Sundhedsstyrelsen
Den 22. marts 1994

Idet der henvises til Sundhedsministeriets skrivelse af 15. marts 1994 vedrørende en udtalelse om spørgsmål nr. S 809 fra folketingsmedlem Birgitte Husmark om Thulesagen, skal styrelsen udtale følgende:

Vedrørende spørgsmålet om, hvor mange Thulearbejdere der er blevet retsmedicinsk obduceret, fremgår det af DIKE's registre over Thulearbejdere, som er ajourført pr. 31.8.1992, at af 175 dødsfald blandt Thulearbejdere fra oprydningsperioden efter flystyrtet er der foretaget retslig obduktion i 22 tilfælde.

På spørgsmålet om, på hvis initiativ obduktionen er sket, er obduktionen i 3 tilfælde sket på begæring af Arbejdsskadestyrelsen, og i de øvrige 19 tilfælde har de pårørende eller lægerne på det sygehus, hvor dødsfaldet er sket, taget initiativet til obduktionen.

De gældende regler på området har været/er lov om arbejdsskadeforsikring af 25. juni 1987, § 20, stk. 2, lov om forsikring mod følger

af arbejdsskade af 20. maj 1992, § 21, stk. 2, lov om udtagelse af menneskeligt væv af 9. juni 1967, lov om ligsyn m.v. af 26. maj 1976 samt lov om ligsyn, obduktion og transplantation m.v. af 13. juni 1990.

På spørgsmålet om, hvem der har mulighed for at tage initiativ til analyse af udtaget væv m.v., kan oplyses, at det vil være de speciallæger (patologer), som gennemfører obduktionen på grundlag af oplysninger fra behandlende læge, pårørende m.v. samt Arbejdsskadestyrelsen.

På spørgsmålet om, hvem der har rådighed over indtil dato indsamlede analysedata, kan oplyses, at analysedata fremgår af obduktionserklæringerne, der indgår som en del af sygejournalen. I tilfælde, hvor obduktionen er foretaget på begæring af Arbejdsskadestyrelsen, vil obduktionserklæringen tilgå denne.

Spm. nr. S 963

Til *sundhedsministeren* (30/3 94) af:

Birgitte Husmark (SF):

»Hvilke muligheder har ministeren for at sikre, at kræftpatienter i kemoterapi, der fortsætter i denne behandling efter udskrivelse fra hospital, ikke selv skal betale de dermed forbundne udgifter?«

Begrundelse

Det forekommer både ulogisk og umenneskeligt, at en person med en livstruende sygdom bliver »belønnet« med denne udgift ved at acceptere at undlade at optage en hospitals-seng under den i øvrigt i sig selv utrolig ubehagelige behandling, som en kemoterapi er.

Svar (12/4 94):

Sundhedsministeren (Torben Lund):

I efteråret 1990 blev et nyt lægemiddel, Zofran, taget i anvendelse på landets sygehuse med henblik på lindring af kvalme hos kræftpatienter, der er i kemoterapi/strålebehandling. Præparatet er relativt kostbart.

På baggrund heraf skrev Sundhedsministeriet i april 1991 til samtlige amtsråd samt Københavns og Frederiksberg Kommuner, at behandling af kræftpatienter, der er i kemoterapi/strålebehandling, er en sygehusopgave, og såfremt præparatet Zofran anvendes som et in-